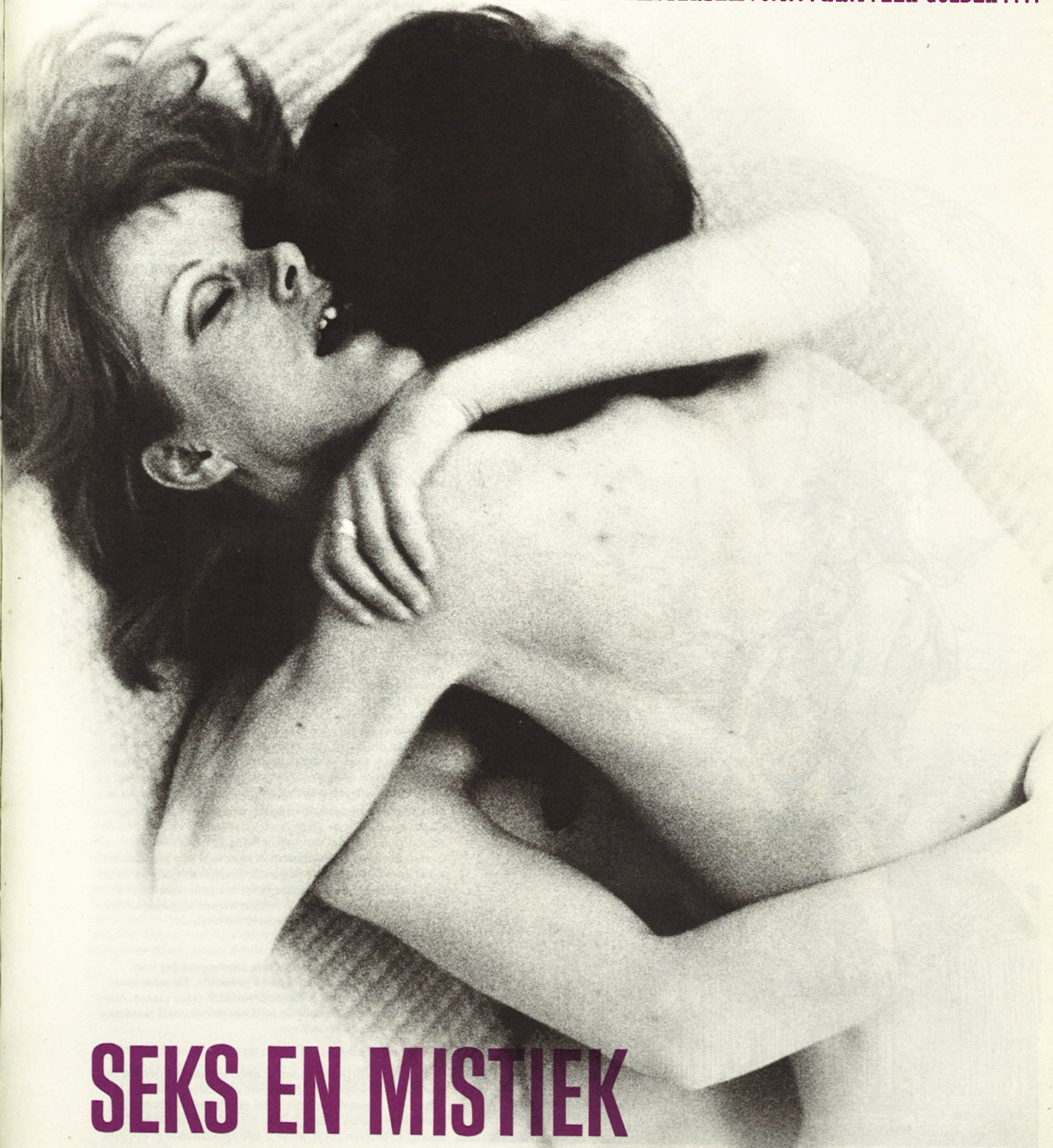

UNIV.
LEIDEN
NBL.

LEMURIA

UITGAVE VAN 'DE KOSMOS'. PRINS HENDRIKKADE 142 . AMSTERDAM . 67477 . NR.4 . EEN GULDEN . . . .

SEKS EN MISTIEK

S 2576 Mag.

WAT IS EEN VRIJ MENS ?

Wat is een vrij mens? En hoe komt het dat de tijd aan ons knaagt?

De mens heeft twee kanten. Eén kant die zorgeloos is, de andere kant die onverschillig is. Leeft een mens op zorgeloze wijze, dan wordt hij geleid door zijn goddelijke kracht. Leeft hij onverschillig, dan wordt hij geleid door zijn animale kracht. Het is niet dezelfde onverschilligheid waardoor een glas breekt of je per ongeluk iets weggooit dat je wilde bewaren. In materieel opzicht worden we onverschillig gevonden als we onze materiële verantwoordelijkheden niet aan kunnen, maar wij zijn pas werkelijk onverschillig als we onze goddelijke persoonlijkheid verloren laten gaan — dat 'gene' dat zeer waardevol is, waarvan de waarde onschatbaar is, verloren raakt en hartstocht ervoor in de plaats komt.

Emotie en hartstocht zijn de twee gegadigden voor onze Spirituele persoonlijkheid. Als je je in deze gedachte verdiept zul je beseffen dat zo'n overeenkomst zijn prijs niet waard is. Waarvoor in ruil verkwanselen we ons Spirituele Zelf?

Deze wereld waarin wij leven is een vergankelijke levensfase; die niet blijvend is — maar we vereenzelvigen ons er altijd mee alsof wij haar toebehoren en alsof zij van ons is.

Onbewust komt iedere handeling voort uit de wens om te worden erkend. Maar als je je rekenschap geeft van je verlangen naar erkenning en van de manier waarop je tracht die erkenning te verwerven, zul je gewaar worden dat je erkenning wilt zonder rijpheid. Je wilt voor vol worden aangezien zonder dat je de volwassen houding hebt ontwikkeld van de zorgeloze persoonlijkheid.

Alleen hij is zorgeloos die vrij is van negativiteit. Hij is vrij. Het is een kosmische wet dat het een dergelijke persoon aan niets ontbreekt. Wie zorgeloos is kent geen ellende. Iemand die zorgeloos is kan nederig zijn, daarom is hij niet ellendig. Wijs als hij is, baant hij zich onverstoort een weg door de Tijd en hoeft hij niet door de Tijd te worden terecht gewezen. Aan zijn ontspannen gedrag en kalme optreden is te zien dat hij vrij is. Kortgezegd hij is de gelukkigste mens ter wereld.

Dat wil niet zeggen dat hij geen bezittingen zou mogen hebben of wereldlijke goederen. De materie is een middel. Ja kan het niet scheppen en je kan het niet vernietigen. Overeenkomstig zijn emotie en het je laten meeslepen door verlangen middelen, alleen is de bevrediging van tijdelijke aard en niet blijvend.

Als je begrijpt hoe de verslaving aan alcohol ontstaat, dan zul je deze theorie van meegeslept worden begrijpen. Het gaat als volgt: Iemand die niet drinkt komt onder druk te staan en hij weet niet wat hij doen moet. Hij zoekt een vriend op om troost te zoeken, want de mens is een sociaal wezen en het lucht hem op als er iemand met hem meeleeft. De vriend biedt hem whisky aan om hem te kalmeren en de man laat zich overhalen om een glas te drinken. De alcohol komt in het lichaam en oefent zijn chemische werking uit. De zenuwen kalmeren en de energie keert terug zodat de man zich ontspant en meegaand wordt. De ontspanning is wel tijdelijk maar de herinnering aan die eerste keer verlaat hem niet meer. De ervaring van die eerste keer zal hij nooit meer herkrijgen, maar uit verlangen naar die smaak, om dat nog eens te ondergaan ontstaan gewoonte drinkers — alcoholisten. Zij menen dat de beste manier om in het leven aan spanningen te ontkomen is door te gaan met drinken en zo wordt drinken een lichamelijke behoefte.

Overeenkomstig, iedere keer als je kiest voor een bepaalde leefwijze sla je een eindeloze weg in die je altijd zult blijven volgen en je kunt nooit meer terugkeren tot het punt waarvan je oorspronkelijk bent uitgegaan. Vergeten we ons uitgangspunt en laten we ons meeslepen dan worden we verslaafd.

Het is gebleken dat we in onze hele levensopvatting voor 15 pct. de slaaf zijn van routine en gewoonte. De mens moet om te kunnen leven zich zekere gewoonten eigen maken. Maar hij kan zich bevrijden door de aard van de minimaal noodzakelijke gewoonten te veranderen.

Er zijn twee soorten gewoonten: opbouwende gewoonten en afbrekende gewoonten. Afbrekende gewoonten maken je lichamelijk, geestelijk en spiritueel ongelukkig. Opbouwende gewoonten maken je lichamelijk, geestelijk en spiritueel gelukkig. In je leven zul je, als je je alle opbouwende gewoonten

eigen maakt, tenslotte eindigen als een vrij, goddelijk persoon. Heb je afbrekende gewoonten, dan zul je altijd eindigen als een lichamelijk wrak, geestesziek en spiritueel ter ziele.

Gewoonten zijn een noodzaak voor je persoonlijkheid en je geest. Gedurende de tijd dat je handelt onder invloed van een afbrekende gewoonte, ben je geheel overgeleverd aan satan of de negatieve persoonlijkheid. Ook staat het vast dat als je je één negatieve gewoonte eigen maakt, je vanzelf de andere vier zuster gewoonten aantrekt, want zij blijven graag bij elkaar. Deze vijf afbrekende gewoonten in houding en gedrag zijn: hebzucht, boosheid, lust, gehechtheid en een negatief ego. Als één zuster vat op je krijgt, komen de anderen ook.

Iedere gewoonte berust op twee maal drie begrippen; deze zijn (A) Lichamelijk, Geestelijk en Spiritueel (ziel); (B) Verleden, Heden en Toekomst.

Er zijn twee leidende instinkten in de mens. Of hij werkt van zijn toekomst (1), of hij blokkeert zijn toekomstige verbetering. Als je je hiervan bewust bent en je voelt eerlijk en oprecht de behoefte om je toekomst beter te maken, zul je altijd opbouwende gewoonten hebben.

“O mens, als je zelfs niet om God geeft, geef dan tenminste om je toekomst”.

Als je toekomst je voldoende ter harte gaat om je opbouwende gewoonten eigen te maken, zal je een vrij mens worden.

Iemand die vrij is is altijd gelukkig. In materieel opzicht ontbreekt het hem aan niets. Geen macht op aarde kan hem bedigen. Hij is een begenadigde in deze wereld en als hij zijn lichaam verlaat zal hij worden geëerd door generaties na hem. Iedereen kan zo zijn. Wie gisteren nog een grote zondaar was kan op slag veranderen in een Heilige. Het enige dat vereist is is een beslissing: “Moet ik voor mijn toekomst waken en besluiten een vrij persoon te zijn of sluit ik mijn toekomst af en houdt ik mij bij het materieel fysieke aspect van de wereld?” Iedereen die zijn toekomst blokkeert kan er van verzekerd zijn dat hij zal lijden in de toekomst. Iedereen die voordeel trekt uit het “heden”, sluit zijn toekomst af (voordeel trekken betekent een ander z'n verlies). Iedereen die voordeel trekt uit het nu vraagt om moeilijkheden met vaderlijke Toekomst.

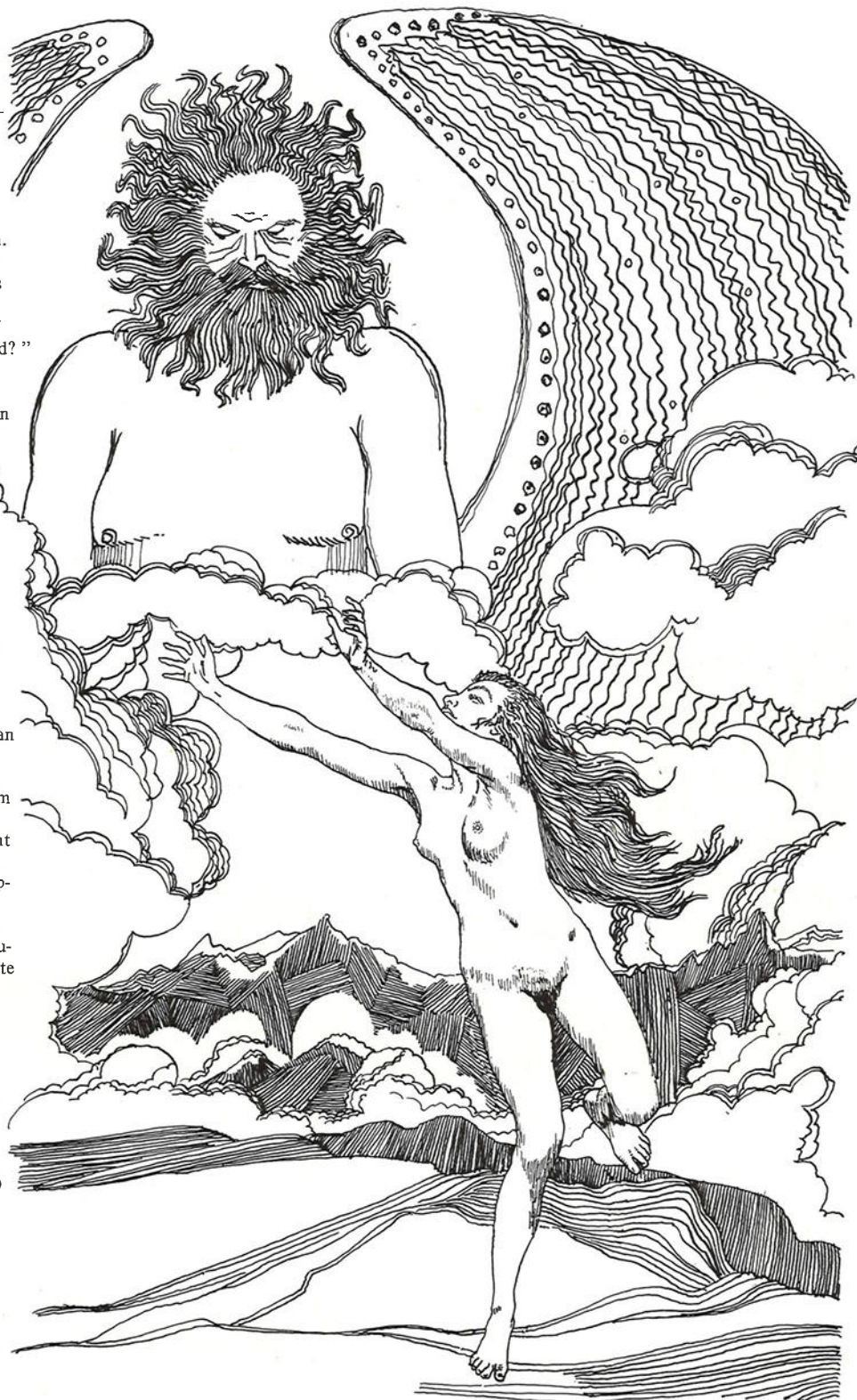
Handhaaf positieve en opbouwende gewoonten gedurende 40 dagen en je kan je lot veranderen. Deze psychologische opvatting van het menselijk gedrag is een model waardoor je je kan laten leiden naar dat doel dat in de schrift wordt beschreven als het Paradijs.

In het zelf moet je de kiem leggen van de goddelijke vibraties en je zou de kracht van deze vibraties moeten gebruiken om te verblijven in het Absolute en dat is een Waarheid, een werkelijkheid en een altijd levende primaire kracht. Deze primaire kracht heet God bij de Christenen; Paramatman bij de Hindoes; Allah bij de Moslims. Iedereen heeft er een naam aan gegeven maar het Universele Bewustzijn van deze Universele Geest heeft één enkele naam: de Waarheid. Daarom noemen we het Sat en we denken er aan als Sat Nam. Sat, in de taal der goden (Sanskrit) betekent Waarheid. Nam betekent Naam. Dus kunnen we zonder meer zeggen dat de naam van dat Universele Bewustzijn, van die Universele Geest, die schepende kracht in ons, een naam is die een universele naam is en die is Sat Nam. Allen die zich vrij willen maken en streven naar het Absolute moeten zorgen dat zij hun lichaam rein houden en in gedachten hun geest richten op Sat Nam, het hoogste wezen. Zij die zich laten meevoeren op deze vibraties in de vroege ochtenduren, als de vibratiekanalen zo schoon en helder mogelijk zijn, en toeven in de aanwezigheid van deze Heilige Naam (Sat Nam) zullen zich het idee van de vrije mens eigen maken door de genade van deze Bij Mantra, die in hem de godin van het inzicht wakker schudt en zo leeft hij als een vrije mens op de planeet Aarde.

Wallace Wade, vice-president van de
Healthy-Happy-Holy organization (3HO)
-Los Angeles, Californië.

- (1) Met Toekomst wordt natuurlijk bedoeld toekomstige levens en daarna – Zie ook in dit nummer van Lemuria de artikelen “Reïnkarnatie” en “De Goddelijke Mens”.

Met dank aan Simon Vinkenoog die het artikel opstuurde uit dit meditatiecentrum in Amerika en Barbara Hugues, die de tekst vertaalde.

VISHNU'S SCHOOL DER LIEFDE

Er bestaat in India een mystieke stroming die al vele eeuwen oud is en in Zuid-India op het ogenblik een nieuwe bloei beleeft. Het is de mystiek die zich concentreert rond de mythe en de riten van Krishna, een mythe die al vóór 800 na Christus bestond en zeer waarschijnlijk veel langer.

Krishna is de inkarnatie van de god Vishnu, geïnkarnéerd om de mensheid te bevrijden van demonische machten die in de verhalen hetzij tyrannieke machthebbers, hetzij demonen worden genoemd.

Vishnu is daarbij de veelarmige – anti destrukatieve – godheid en zijn inkarnatie Krishna symboliseert de liefde.

Rama was een vorige inkarnatie van Vishnu, die aan Krishna voorafging.

Shiva en Durga symboliseren egoïsme, macht, en tyrannie. De tegenpolen van de universele liefde van Vishnu. Krishna wordt altijd afgebeeld met een blauwe huidskleur (symbool voor het mannelijke), zijn geliefde, Radha, meestal met een rode kleur (het vrouwelijke). De God Vishnu is blauw én rood, man en vrouw in één, symbool van de universele kosmische Liefde.

Krishna is de love-maker, speciaal met Radha, het koeherderinnetje (bedenk dat de koe in India heilig is), maar ook bevecht hij met listen allerlei demonische machten en tenslotte sticht hij een "stad Dwarka ergens in de zee". Het hele verhaal van Krishna symboliseert de vrijmaking van de ziel van het machtsstreven. De gopi's (herderinnen), onweerstaanbaar aangetrokken tot Krishna's fluitspel, zijn de zielen die aanvaarden dat de universele kosmische liefde onweerstaanbaar het leven richt. Het huwelijk tussen Radha en Krishna is het kosmisch huwelijk van de ziel met de universele liefde, waarbij Krishna als prins in de symbolische stad Dwarka (poort tot de hemel) het Ik in de poort van de wereld der goden doet leven, tot het moment waarop ook dit overbodig wordt en men in de godenwereld wordt opgenomen: Krishna's dood en de vernietiging van de stad Dwarka.

(Zie ook de vele overeenkomsten met de leer van Pythagoras – het verhaal van de reizen van Psyché-elders in deze Lemuria)

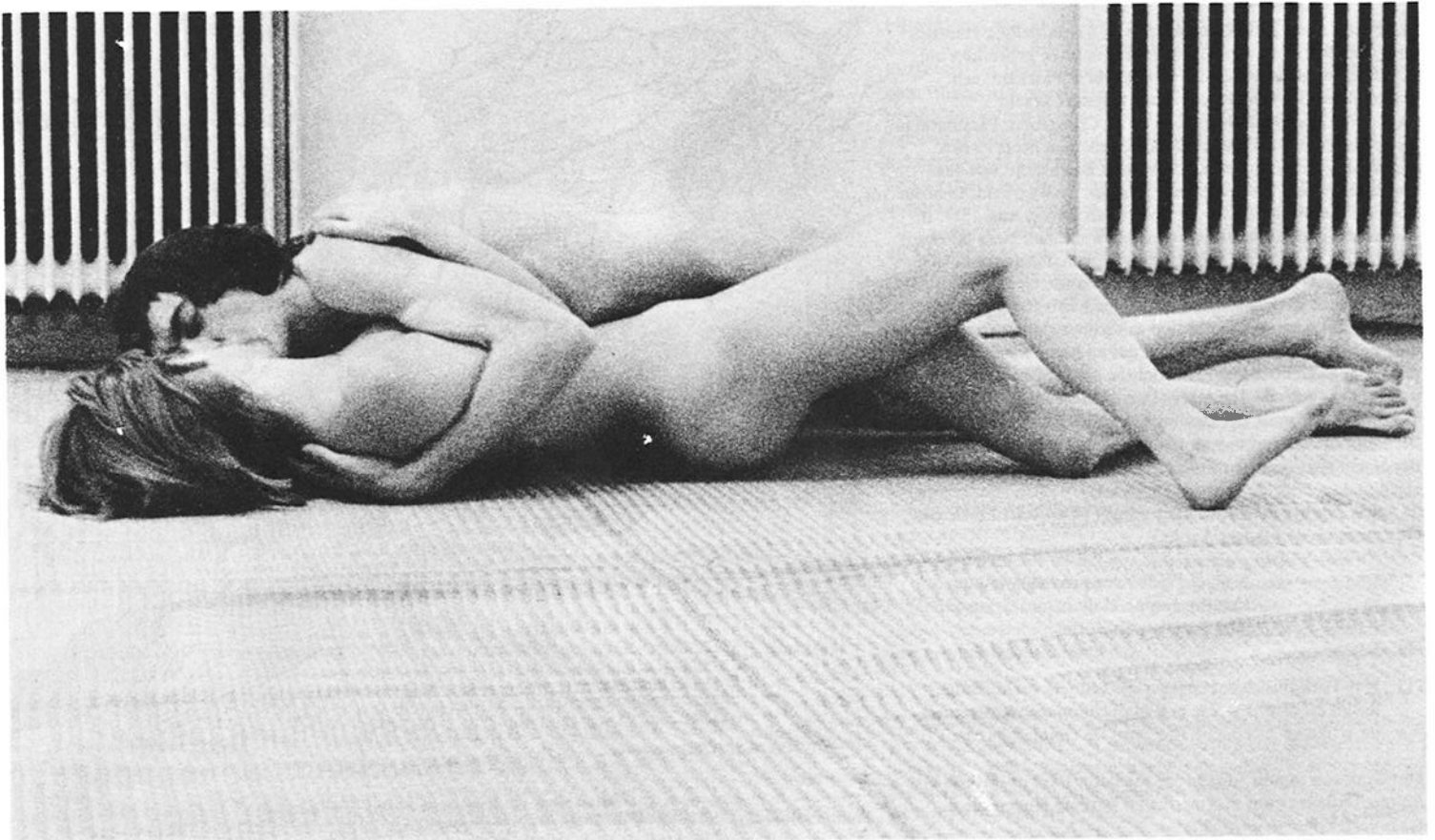
"Vishnu's school der liefde" zijn een aantal psychodramatische schetsen, geschreven door dr. M. Lietaert Peerbolte, gebaseerd op de Radha-Krishnamythe. Lietaert Peerbolte: "Enerzijds is deze benaming gekozen als aanduiding van de totale ontwikkeling van eros in de eigen persoonlijkheid. Anderzijds is deze benaming van de psychodramatische schetsen ook gekozen om aan te geven dat het zeer bepaald gaat om de man-vrouw verhouding in verband met die totale ontwikkeling van eros in beider persoonlijkheid: het zijn meisjes en jongens, mannen en vrouwen die deze psychodramatische spelen kunnen opvoeren.

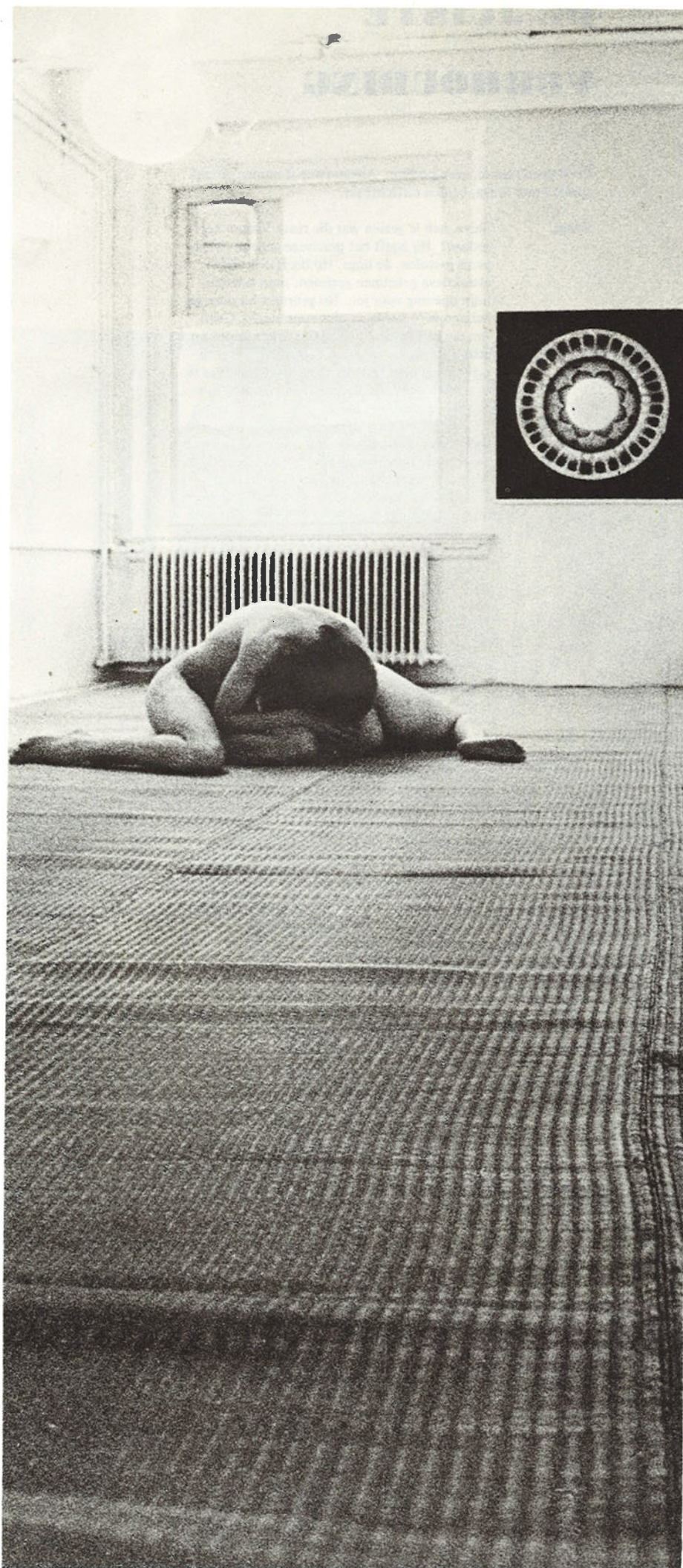
Met de Radha-Krishna gemeenschap is niet bedoeld een nieuwe vorm van mystiek met wereldverzaking en "versterving" van de eigen persoonlijkheid. Wel is er mee bedoeld een integratie van werkelijkheidszin (dus midden in het dagelijks leven én met een werkelijk orgasme) met kosmisch bewustzijn. Het is o.a. in Mozart's Zauberflöte zo duidelijk aangegeven waar Pamina en Papageno in duet zingen: "Mann und Weibe, und Weib und Mann, reichen an die Gottheit an".

Het feit dat in enkele van deze schetsen aan naaktheid een plaats werd ingeruimd, is er met de bedoeling: durf eens naakt te zijn in het eigen libidineuze wezen, temidden van anderen.

libido

Met libido is dan bedoeld de psychische energie (universele liefde), die kosmisch genomen het attribuut van Vishnu is, de slang die rondom de aardbol een soort Van Allen-gordel van psychische energie vormt. Slechts door een man-vrouw verhouding die ontstaat is van alle tendenzen van macht en wijsde-sterkste, kan een andere, werkelijk religieuze gemeenschap ontstaan."

Op dinsdagavond is in "de Kosmos" een groep mensen bezig met deze mysterie-spelen waaraan iedereen kan meedoen. Hieronder volgen een paar van die spelen.

DE VUURPROEF

Vishnu: Stilte in het gehoor,
Onzichtbare gezien in het oog,
Liefde in het hart,
Het Zelf omhult het Ik.

Vishnu staat op.

Vishnu: We zijn samen omdat mijn zoon Krishna toestemming heeft gevraagd met mijn dochter Radha te trouwen. Ik wil dat zij eerst de vuurproef afleggen, waartoe zij bereid zijn. Laat hen binnen komen.

Radha en Krishna komen binnen en gaan naar het podium toe. Krishna blauw, Radha rood. Vishnu heeft in zijn lagere linkerhand een soort buis die hij aan Radha toont.

Vishnu: Radha, weet je waartoe deze dient?

Radha: Deze buis kan in fysiek en kosmisch vuur gebracht worden wanneer de buis het lid op de juiste wijze omvat.

Vishnu's lagere rechterhand toont aan Krishna een soort staaf.

Vishnu: Krishna, weet je waar deze voor wordt gebruikt?

Krishna: Deze staaf kan vuurgloed brengen in de buis, wanneer de staaf op de juiste wijze erin is gebracht en wanneer de buis de staaf op de juiste wijze omvat.

Vishnu: Jullie antwoorden zijn goed. In dagen, lang vervlogen, ontstond het levensprincipe, toen soma genoemd, wanneer de stamper zo in de holle tak werd bewogen, dat de trillingen die erdoor ontstonden aarde en hemel in beweging brachten. Toon mij nu dat jullie samen dit vuur kunnen maken, zo dat het hart van alle aanwezigen verwarmd zal worden door liefde.

Radha plaatst de buis op de vloer van het podium, dichtbij Vishnu en Krishna brengt de staaf in de buis. Radha houdt de buis zo, dat de staaf als het ware omhelsd is. Dan bewegen zij de twee voorwerpen totdat tenslotte de buis begint te gloeien en een rood licht verspreidt in de ruimte. Het licht wordt helderder. Het bewegen der voorwerpen begint met langzame bewegingen, terwijl de aanwezigen ritmisch in hun handen klapten. Dit ritme wordt sneller en opwindender. Wanneer de rode gloed zich verspreidt, uitende leden een ekstatische geluid.

Vishnu: De gloed reikt in de kosmos,
De gloed doordringt de aarde,
De trillingen bewegen het universum,
In deze gloed ontving de moeder Radha,
Deze gloed sterkt mij in mijn beslissing om
Radha en Krishna te trouwen.
Waar is Rama? Laat hem binnen komen.

Rama, in purper, komt binnen.

Vishnu: Rama, Radha en Krishna hebben bewezen dat al hun weerstanden zijn opgeheven. Dit is jouw werk geweest, dat thans ten einde is. Als beloning mag je, als je daarin toestemt, Radha en Krishna nu de versierselen van bruid en bruidegom geven.

Vishnu's linker bovenhand geeft enkele versierselen aan Rama. Daarmee gaat Rama naar Radha. Hij wenst haar geluk. Dan

neemt hij twee kleine gouden cirkels en plaatst die op Radha, ter hoogte van haar borsten. Vervolgens neemt hij een gouden lint, dat in een driehoek, met tophoek naar beneden, wordt geplaatst als een soort vijgeblad.

Daarna gaat Rama terug naar Vishnu, die hem met zijn rechter bovenhand enkele versierselen geeft. Hiermee gaat Rama naar Krishna, wenst hem geluk en plaatst bij hem een gouden lint in driehoekvorm, met de tophoek naar boven, eveneens als een soort vijgeblad. In deze driehoek plaatst hij een kleine rode cirkel.

Rama: Vishnu, ik heb mijn eervolle taak volbracht.

Vishnu: Bedankt, Rama. Je bent de overwinnaar van alle weerstanden. Nu is er nog één taak voor je. Wil je de lichten doven, zodat wij onze bruid en bruidegom lichtend kunnen zien.

Rama dooft de lichten zo, dat de versierselen van Radha en Krishna, fluorescerend zichtbaar zijn.

Vishnu: De schoonheid van deze lichten is zo, dat allen die aanwezig zijn, zich moeten gaan voorbereiden op het huwelijksfeest. Radha en Krishna, kom hier.

Zij gaan op het podium, ieder aan een kant van Vishnu staan.

Vishnu: Nu gaan wij ons voorbereiden op het grote feest.

HUWELIJK IN DE MELKWEG

Ronde ruimte. Vishnu op het podium. Zijn rechter zijde is blauw, de linker rood. Hij zit op zijn zetel. De ledematen rood en blauw. Op de blauwe een gouden driehoek met tophoek naar boven, als een vijgeblad. Een rode cirkel middenin die driehoek. Op de rode een gouden driehoek met tophoek naar beneden. Op de borsten twee kleine gouden cirkels. Een gouden lint van de hals naar beneden, dat de driehoek doormidden deelt.

Belichting in het begin zacht, uit het plafond. Het wordt minder. De gouden versierselen zijn fluorescerend. Dat kan geaccentueerd worden door ultra-violet licht.

De leden zitten niet maar lopen rond. Daardoor de impressies van sterren: de fluorescenties.

Dan gaan Radha en Krishna, die zullen trouwen, op het podium. Eerst danst Radha, enkele stappen naar Krishna toe, enkele stappen in de richting van de leden, enkele stappen naar Vishnu.

De leden beginnen in hun handen te klappen met een langzaam ritme. Radha's dans is een uitnodiging aan Krishna. Dan gaat Krishna ook dansen. Eerst enkele stappen naar Vishnu, enkele stappen naar de leden en enkele stappen naar Radha. Uit Vishnu's ooglichaam een lichtbundel die de twee belicht en de versierselen duidelijk accentueert.

De dans beeldt uit hoe de man poogt de vrouw te benaderen, terwijl zij om hem heen danst, hem uitnodigend met haar figuur, maar dan weer terugwijkend wanneer hij te dichtbij komt. De bewegingen worden sneller, ook het handgeklapte ritme wordt sneller. Tenslotte zijn de bewegingen zo snel dat een soort ekstase wordt gesuggereerd. Dan, zeer plotseling, stopt het handgeklap. Het dansend paar stopt en Krishna buigt naar Radha

Vishnu: Inzicht kan niets doen zonder de liefde.

Eén van de leden: Bewustzijn kan niet handelen zonder emotie.

Krishna: Ik kan niet doen zonder Radha.

Deze onderbreking van de dans duurt slechts kort, wordt weer vervolgd, maar met een kalmer ritme. Het karakter van de dans is veranderd. Ze dansen nu zó om elkaar heen, dat nu eens de versierselen zichtbaar zijn en dan weer de indruk wordt gewekt dat hun lichamen met elkaar in contact zijn.

Dan gaan alle leden eveneens dansen, met een langzaam ritme. Vishnu's lichtbundel belicht het geheel, zodat de fluorescerende versierselen steeds goed zichtbaar zijn en de suggestie geven van bewegende sterren in de melkweg. Dit gaat zo door. Desnoods beëindigd door een diner.

DE JUISTE VERHOUDING

Eerst geen ruimte, geen podium. Alleen twee stemmen. Durga spreekt met Shiva, beiden onzichtbaar.

Durga: Shiva, heb je gezien wat die rotte Vishnu heeft gedaan? Hij heeft het prachtige geheim van je penis gestolen, de linga. Hij heeft ook mijn attractieve geheimen gestolen: mijn borsten, mijn opening voor jou. Nu gebruikt hij deze geheimen voor liefde en niet voor macht. Geen van die meisjes voelt zichzelf sterker door hun attractieve geheimen dan de mannen en geen van die mannen tracht vol macht die meisjes te overmeesteren. Het is een schandaal. Wat kunnen we er aan doen Shiva?

Shiva: We moeten heel erg slim zijn omdat Vishnu ons heeft overwonnen. (een beetje nadenkend) Wacht, ik weet een truuk. We moeten zijn school niet aanvallen. Maar als we twist kunnen krijgen tussen een meisje en een man, dan hebben we misschien een kans op een centraal punt van zijn hele school. Zolang zij twisten en zolang er tweestrijd bestaat tussen man en vrouw, hebben wij toch een goede kans de hele wereld te winnen.

Durga: En wat is nu je praktische advies, Shiva, m'n lieverd?

Shiva: Jij gaat naar het huis van dit echtpaar. Je maakt jezelf onzichtbaar en je maakt dat de vrouw droomt dat haar man haar niet meer op handen draagt, zoals hij deed voordat zij getrouwd waren. Dan wachten we de volgende dag af en zullen zien hoe zij zich gedraagt. Waarschijnlijk zal ze een beetje onvriendelijk zijn. Dan maak je de volgende nacht dat haar man droomt dat zijn vrouw wel aanvaardt dat hij haar veilig stelt, maar dat zij hem niet echt liefheeft. Zo ga je door in de volgende nachten en dan hebben we alleen maar af te wachten tot ze openlijk jaloers worden en ruzie maken. Dan zal ook hun seksuele liefde wel afnemen en dan winnen wij onze machtige wapens weer terug.

De twee stemmen verdwijnen.

Ronde ruimte. Radha en Krishna komen binnen, twistend.

Radha: Het helpt niets om Vishnu advies te vragen. Je bent veel te zelfzuchtig. Je neemt je plezierjes van me en verder kijk je niet naar me om.

Krishna: Je bent helemaal verkeerd, Radha. Het komt alleen maar omdat je eigenlijk mij wilt bezitten. Je houdt niet van me en je hebt me voor de gek gehouden.

Bij het podium aangekomen:

Krishna: Ik hoop dat Vishnu wil komen. We kunnen zo niet doorgaan. Dat is hopeloos.

Vishnu: (nu zonder ooglichaam, maar met een 3e oog in het voorhoofd) Radha, riep je me?

Radha: Nee Vishnu, ik riep u niet, maar Krishna.

Vishnu: Krishna, waarom riep je me?

Krishna: We zijn in een stadium gekomen dat uitputtend is door allerlei ruzies. Radha beschuldigt mij van zelfzuchtigheid en ik beschuldig haar ervan dat ze niet van mij houdt, maar mij alleen wil bezitten.

Vishnu: Hoe is dit zo gekomen?

Radha: Krishna heeft alleen maar belangstelling voor zijn pleziertjes en laat me verder links liggen. Vóór ons huwelijk was hij zo zorgzaam voor me. Maar nu we getrouwd zijn behandelt hij me als een huishoudster.

Krishna: Radha begon onvriendelijk te worden, altijd maar klagen over moeheid. Ze verwaarloost me en weigert me.

Vishnu: Ik begrijp wat jullie bedoelen. Ik zou willen dat Rama hier kwam.

Rama komt binnen en de leden volgen hem en gaan zitten. Rama gaat ietwat achter Radha en Krishna staan, precies tussen hen en in een rechte lijn met Vishnu.

Vishnu: Welke weerstanden hebben Radha en Krishna, Rama?

Rama: Het zijn de duivelse fluisteringen van Shiva en Durga.

Vishnu: Wat hebben die gefluisterd?

Rama: Tot de een, dat de ander alleen maar wenst te bezitten en tot de ander dat de een alleen maar een slavin wil.

Vishnu: Hoe kon Durga zo'n wederzijds wantrouwen doen ontstaan?

Rama: Wantrouwen is altijd veroorzaakt door eigen innerlijke onzekerheid.

Vishnu: Wat is de innerlijke onzekerheid van Radha en Krishna?

Rama: Zij kennen de grondprincipes in een huwelijk niet. De juiste verhoudingen zijn nog onbewust voor hen.

Vishnu: Hoe moet de wet van de juiste verhoudingen voor hen bewust worden gemaakt?

Rama: U zult hen die wet moeten leren, Vishnu.

Vishnu: Radha en Krishna, willen jullie hierin onderdicht worden?

Radha: Ja, Vishnu.

Krishna: Ja, Vishnu.

Vishnu laat Radha aan zijn rechter (blauwe) en Krishna aan zijn linker (rode) zijde staan. Dus: blauw-rood, blauw-rood. Rama staat voor het podium tegenover Vishnu.

Vishnu: Rama, vertel me wat de eerste noodzaak is om de juiste verhoudingen te begrijpen.

Rama: Te letten op de juiste onderlinge afstanden.

Vishnu: Hoe kunnen die afstanden op hun juistheid gemeten worden?

Rama: Neem liefde als het centrum. Als het vrouwelijke een afstand van ongeveer drie stappen houdt van dit middelpunt en wanneer het mannelijke een afstand van ongeveer vijf stappen ervan houdt, dan is hun onderlinge afstand ongeveer acht stappen. Precies de totaliteit van hun beider afstand van hun beider middelpunt: de liefde'.

Vishnu: Ik begrijp wat je bedoelt. Maar zijn ze dan altijd in de juiste verhouding als het vrouwelijke het dichtst bij hun middelpunt is?

Rama: Wie van de twee het dichtst bij dit middelpunt zal zijn hangt af van hun functies. In de ene functie heeft het vrouwelijke de leiding en is het dichtste bij, in de andere functie is dat het mannelijke.

Vishnu: Hoe kunnen zij weten wat het centrale punt is?

Rama: Door te aanvaarden dat dit centrale punt van universele liefde altijd is gevormd door het vrouwelijke rood en het mannelijke blauw, samen.

Vishnu: Hoe kunnen ze dit aanvaarden?

Rama: Door hun eigen rode en blauwe kleuren af te leggen en ze bij Vishnu te brengen. Dan worden zij twee menselijke wezens die beiden naar universele liefde zoeken.

Vishnu: Radha, ben je bereid om Rama's advies op te volgen?

Radha: Ik ben bereid.

Vishnu: Krishna, ben jij ook bereid?

Krishna: Ja, ik ben bereid.

Ze ontdoen zich beiden van hun kleur en leggen die bij Vishnu neer.

• • •

Vishnu: Rama, de hele ruimte is vervuld van de juiste verhouding. Wat is het geheim van deze verhouding?

Rama: Het geheim van de juiste verhouding is dat de kleinste of geringste zich tot de grootste of belangrijkste verhoudt, zoals deze grootste of belangrijkste zich verhoudt tot de totaliteit van de geringste samen met de belangrijkste.

Vishnu: Wat is het belangrijkste tussen mannelijk en vrouwelijk en wat is het geringste?

Rama: Voor het vrouwelijke is het belangrijkste de mannelijke doelgerichtheid. Haar ontvankelijkheid kan slechts bestaan wanneer zij de geringste is. Voor het mannelijke is het belangrijkste de vrouwelijke activiteit in verzorging en voeding. Zijn dankbaarheid kan alleen bestaan wanneer hij de geringste is.

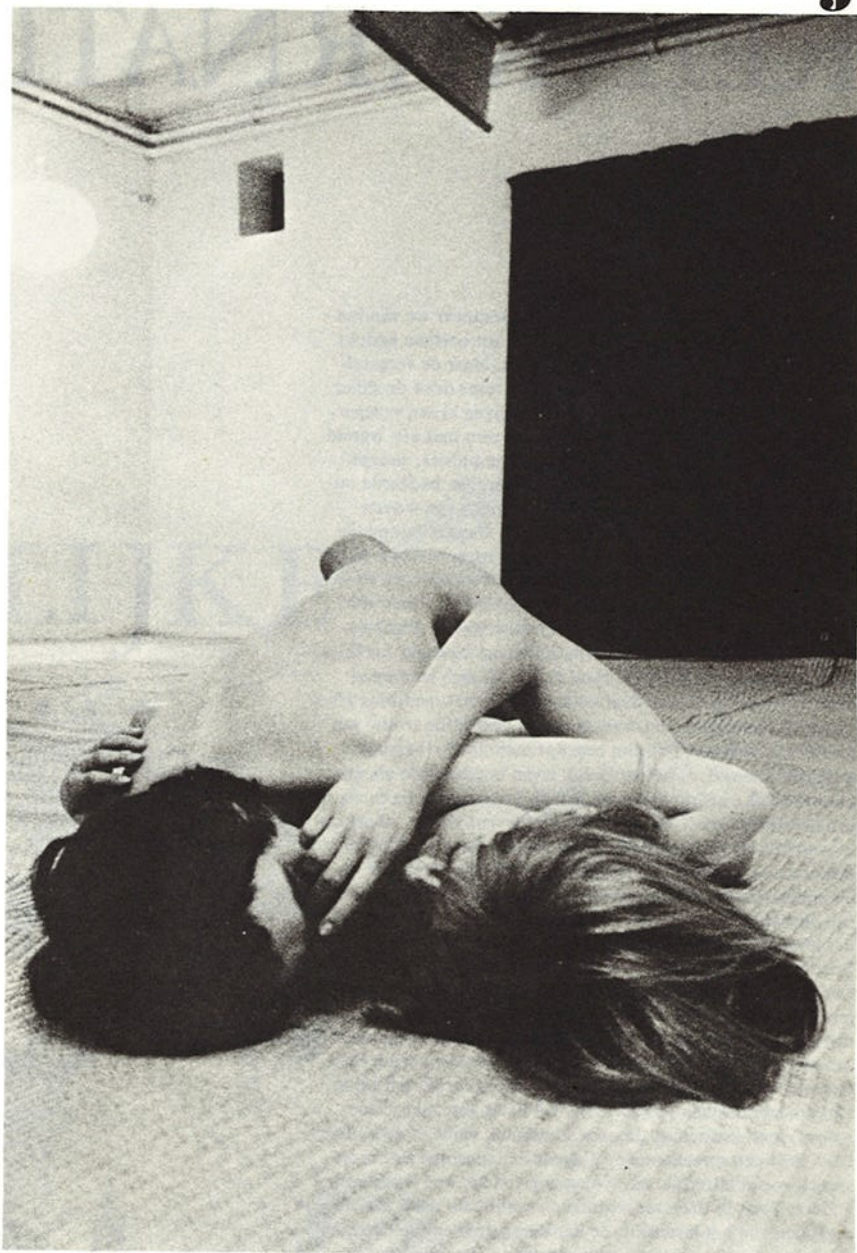
Vishnu: Zo is vrouwelijke ontvankelijkheid de geringere ten opzichte van bewuste doelgerichtheid en is mannelijke dankbaarheid de geringere ten opzichte van vrouwelijke emotie. Ontvankelijkheid samen met doelgerichtheid en dankbaarheid samen met de emotie van liefde vormen beiden de totaliteit die de kosmische cirkel beschrijft van kosmische liefde en kosmisch bewustzijn. Durga, grif dit in je geheugen. Wanneer deze juiste verhouding op aarde tot stand is gebracht, zal vrede tussen man en vrouw, vrede tussen alle volkeren heersen en zullen mensen niet meer slachtoffer zijn ter ere van zwarte Durga of Kali.

Terwijl de aanwezigen de ruimte verlaten en Vishnu ook weg is gegaan, hoort men weer de stemmen van Durga en Shiva, beiden onzichtbaar.

Durga: Shiva, we hebben het alweer verloren.

Shiva: Neen, neen mijn schatje, als je maar zorgt dat man en vrouw slechts voor waar houden wat ze met hun zintuigen zien en horen, dan zal hun wens naar macht behouden blijven.

Durga: Wat moet ik daaraan doen?

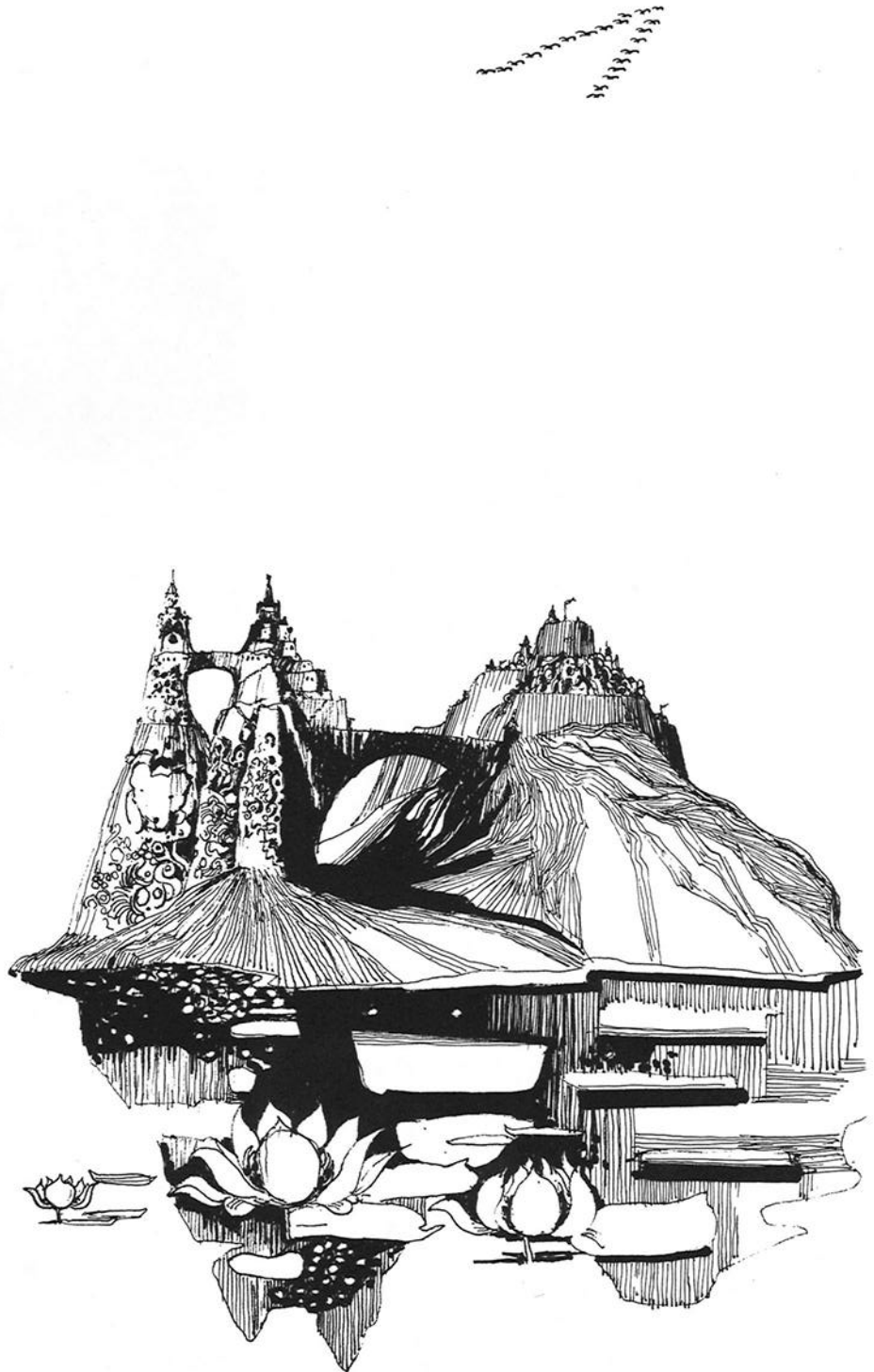
Shiva: Leer hen, dat hun seks als seks een lichamelijke lust is en dat hun voeding ook een lichamelijke lust is. Laat ze haar man verwennen en laat hij zijn bevrediging in de seks hebben. Door gebrek aan seksueel vuur aan haar kant en door gebrek aan emotionele dankbaarheid aan zijn kant, zullen ze toch wel teleurgesteld worden. En dan kunnen wij rustig afwachten.

Durga: Ik begrijp wat je bedoelt, lieve man. Haar masochistische overcompensatie en zijn agressieve overcompensatie zullen maken dat wij de strijd winnen. Ik ga aan het werk, zoals je mij aanraadt

REINKARNATIE

Wij hebben de wateren van Lethe nodig wanneer we van het ene bestaan overgaan naar het andere. In dit bestaan bedekt een heilzame sluier verleden en toekomst. Maar de vergetelheid is niet volkomen en het licht dringt soms door de sluier heen. De aangeboren eigenschappen bewijzen al een vroeger bestaan. Maar er is meer. We worden geboren met een wereld van onbestemde herinneringen, vreemde impulsies, voor gevoelens. Bij kinderen, geboren uit zachtaardige, bedaarde ouders vindt men soms plotselinge uitbarstingen van woeste hartstocht, die de erfelijkheidsleer niet in staat is voldoende te verklaren en die afkomstig zijn uit een vorig bestaan. In de onbeduidendste levens vindt men soms onverklaarbare en verheven trouw aan een gevoel, aan een denkbeeld. Vloeit die niet voort uit de beloften van het hemelse leven? Want de diepverborgen herinnering, die de ziel ervan bewaard heeft, is sterker dan alle aardse rede. Naar gelang zij zich hecht aan deze herinnering of zich daarvan losmaakt, ziet men haar zegevieren of bezwijken. Het ware geloof is deze stille trouw van de ziel aan zichzelf. Daarom begrijpt men dat Pythagoras, zoals alle theosofen, het stoffelijk leven beschouwde als een noodzakelijke oefening van de wil, en het hemelse leven als een geestelijke groei en voltooiing. De levens volgen elkaar op in voortdurende afwisseling, maar worden door een ijzeren logika aaneengeschakeld. Al heeft ook elk zijn eigen wet en bijzondere bestemming, hun samenhang wordt bestuurd door een algemene wet die men zou kunnen noemen "de terugslag der levens" (de wet van Karma bij de Brahmanen en de Boeddhisten). Volgens die wet ondervinden de handelingen van een leven hun onvermijdelijke terugslag in het volgende leven. Niet alleen zal de mens herboren worden met de natuurdriften en vermogens die hij in zijn vorige belichaming heeft aangekweekt, maar zelfs het geslacht zal voor een groot deel bepaald worden door het goede of slechte gebruik dat hij in zijn vroeger bestaan van zijn vrije wil heeft gemaakt. Geen woord, geen handeling, die niet weerklank vindt in de Eeuwigheid, zegt een spreekwoord. Volgens de innerlijke leer is dit spreekwoord letterlijk van toepassing van het ene leven op het andere. Voor Pythagoras worden de schijnbare onrechtvaardigheden van het levenslot, de lichaamsgebreken, de ellenden, de slagen van het noodlot, de rampen van allerlei aard, verklaard door het feit dat ieder bestaan de beloning of straf is van het voorgaande. Een misdadig leven baart een weg van boetedoening; een mislukt leven voert tot een roeping, een verheven leven tot een scheppend zendingswerk. De zedelijke bekrachtiging, die schijnbaar onvolmaakt wordt toegepast ten opzichte van één enkel leven, wordt met bewonderenswaardige volmaaktheid en nauwgezette rechtvaardigheid toegepast in de gehele reeks van levens. In deze reeks kan er vooruitgang in het innerlijk leven en in de ontwikkeling van het verstand bestaan, zowel als teruggang door neiging tot de dierlijke aard en de stof. Naarmate de ziel hoger stijgt, krijgt zij een groter aandeel in de keus van haar wedergeboorten. De laagstaande ziel heeft niet te kiezen, de middelmatige ziel kiest uit verschillende inkarnaties die haar aangeboden worden, de hogere ziel, die een zending te volbrengen heeft, kiest haar stofleven uit toewijding. Hoe verhevener de ziel is, hoe meer zij in haar inkarnaties het helder en onweersprekelijk bewustzijn bewaart van het geestelijk leven, dat boven onze aardse horizon heerst en zijn stralen in onze duisternissen doet doordringen. De overlevering zegt zelfs dat de verhevende inwijders, de goddelijke profeten der mensheid zich hun vorige levens op aarde herinnerden. Volgens de legende zou Boeddha Gautama, Cakya-Moeni, in zijn geestverrukkingen de draad van zijn vroegere bestaansvormen hebben teruggevonden en men vertelt van Pythagoras dat hij door een bijzondere gunst van de goden, zoals hij zei, zich enige van zijn voorgaande levens kon herinneren.

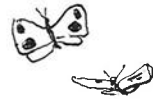
We hebben reeds gezegd dat door de reeks der levens heen de ziel lager of hoger kan stijgen, naarmate zij zich aan haar stoffelijke of goddelijke natuur overgeeft. Daaruit kan men belangrijke gevolgtrekkingen maken, waarvan het menselijk bewustzijn de waarheid steeds met een vreemde ontroering heeft gevoeld. In elk leven heeft men strijd te voeren, een keus te doen, besluiten te nemen, die onberekenbare gevolgen hebben. Maar op het stijgende pad van het Goede, dat door een aan-

zienlijke reeks van inkarnaties leidt, moet er ééns een leven, een jaar, een dag, een uur wellicht komen, waarin de ziel, tot het volle bewustzijn van Goed en Kwaad gekomen, door een laatste, allesovertreffende krachtsinspanning zich kan opheffen tot een hoogte vanwaar zij niet meer hoeft af te dalen, en de weg naar de hoogste hemelen een aanvang neemt. Zelfs op de afdalende weg naar het Kwaad is een punt waar de verdorven ziel nog op haar schreden kan terugkeren. Heeft zij dit punt eenmaal overschreden, dan is de verstoktheid in het Kwade onherroepelijk. Van bestaan tot bestaan zal zij dieper in de duisternis zinken en haar menselijke natuur verliezen. De mens zal een demon worden, de demon een dier en zijn onvernietigbare kern zal gedwongen zijn de moeizame, verschrikkelijke evolutie opnieuw te beginnen door de reeks der opklimmende rijken en ontelbare bestaansvormen heen. Dit is de eigenlijke hel, overeenkomstig de wet der opwaartse ontwikkeling. En is die niet even verschrikkelijk en juist dan de Hel van de gewone godsdiensten?

Uit "De Grote Ingewijden" van Eduard Schuré, het 6e hoofdstuk "Pythagoras (de Delfische geheimen)".

DE GODDELIJKE MENS

De ziel kan stijgen of dalen in de keten der levens. Wat de aardse mensheid aangaat, haar opgang vindt plaats volgens de wet van trapsgewijs opklimmende ontwikkeling, die een deel van de goddelijke orde uitmaakt. Deze waarheid, die wij als een ontdekking van de laatste tijd beschouwen, was in de oude Geheimen bekend en werd er onderwezen. "De dieren zijn verwant aan de mens en de mens is verwant aan de goden," zei Pythagoras. Hij ontvouwde op wijsgerige gronden wat de symbolen van Eleusis (Plato) ook leerden: de vooruitgang der opklimmende rijken der natuur, de overgang van het plantenrijk naar het dierenrijk en van het dierenrijk naar de mensenwereld en de opeenvolging in het mensdom van steeds volmaakter rassen. Deze vooruitgang komt niet op eenvormige wijze tot stand, maar wordt voltrokken in geregelde en groter wordende tijdskringsen. Elk volk heeft zijn jeugd, bloeitijdperk en verval. Met de rassen is het evenzo; het rode, zwarte en blanke ras hebben beurtelings op onze aardbol de heerschappij gevoerd. Het blanke ras, nog in het tijdperk van de jeugd verkerend, heeft zijn volle wasdom nog niet bereikt. Op zijn hoogtepunt zal het uit zijn eigen schoot een ras baren, dat door de herstelling van de inwijding en de geestelijke keuze der huwelijken volmaakter zal wezen. Zo volgen de rassen elkaar op, zo schrijdt de mensheid vooruit. De oude ingewijden zagen veel verder in de toekomst dan de hedendaagse. Zij namen aan dat er een ogenblik zou komen waarop de grote massa der schepselen, die het tegenwoordig mensdom vormen, op een andere planeet zou overgaan om er een nieuwe cyclus te beginnen. In de reeks der tijdskringsen, die de planetarische keten vormen, zal de mensheid de verstandelijke, geestelijke en bovenzinnelijke beginselen ontwikkelen, die de grote ingewijden al in dit leven in zichzelf hebben aangekweekt, en die de gang van zaken op aarde ten goede beïnvloeden. We hoeven er niet aan toe te voegen dat een dergelijke ontwikkeling geen duizenden, maar miljoenen jaren in beslag neemt en zulke veranderingen in de toestand van de mens zal teweegbrengen, dat wij ons die niet kunnen voorstellen. Om die enigszins te schetsen, zegt Plato dat de goden dan werkelijk in de tempels der mensen zullen verblijven. Het is logies om aan te nemen dat in de planetarische keten, d.w.z. in de opeenvolgende evoluties van het mensdom op andere planeten, de belichamingen meer en meer etheries (ijler) zullen worden en zodoende onmerkbaar naderen tot de zuiver geestelijke toestand, tot de achtste sfeer, die buiten de kring der wordingen ligt en waarmee de oude theosofen de goddelijke toestand aanduiden. Het is ook natuurlijk dat, daar niet allen dezelfde impulsen hebben en velen op het pad achterblijven of terugzinken, het getal der uitverkorenen in deze duizelingwekkende opklimning steeds kleiner wordt. Deze opklimning wekt verbijstering in ons ver-

MEDITATIE OEFENING

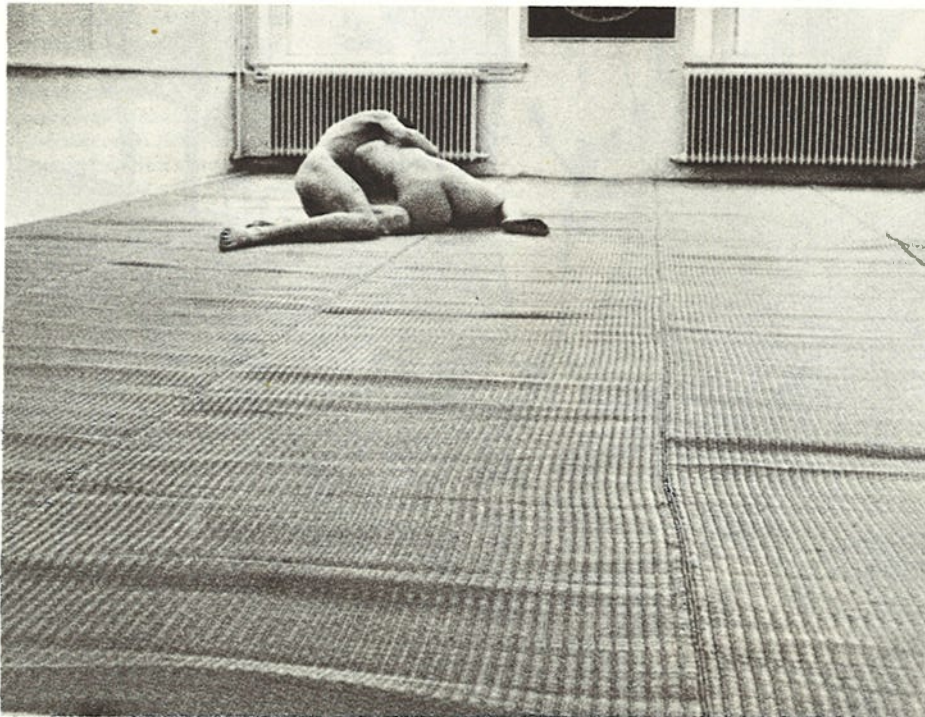
stand dat aan de aarde is gebonden, maar de hemelse geesten beschouwen die onbevreesd, zoals wij één enkel leven beschouwen. Staat de hogere ontwikkeling van de ziel, aldus opgevat, niet ten nauwste in verband met de eenheid van de Geest, dit beginsel der beginselen; met de gelijksoortigheid van de Natuur, deze wet der wetten; met de eenheid van beweging, deze kracht der krachten? Door het prisma van het geestelijk leven gezien, vormt een zonnestelsel niet alleen een stoffelijk samenstel van organen, maar een levend organisme, een hemels koninkrijk, waarin de zielen van wereld tot wereld reizen, als de adem van God, die het bezielt.

Wat is dus het einddoel van de mens en het mensdom volgens de innerlijke leer? Is er een eind aan het zwoegen van Psyché (de ziel), na zoveel levens, zoveel sterven en herleven, toestanden van rust en pijnlijk ontwaken? Ja, zeggen de ingewijden, wanneer de ziel de stof volkomen heeft overwonnen, wanneer al haar geestelijke vermogens ontwikkeld zijn, zal zij in zichzelf het begin en het eind van alle dingen hebben gevonden, zal de afdaling in het vlees en bloed niet meer voor haar nodig zijn en zal zij tot de goddelijke toestand overgaan door haar totale vereniging met de Goddelijke Geest. We kunnen ons nauwelijks een flauw denkbeeld vormen van het geestelijk leven van de ziel na elk aards leven; hoe zouden wij dan ook in de geringste mate ons kunnen indenken in het volmaakte leven, dat zal moeten volgen op de reeks der geestelijke bestaansvormen? Deze hemel der hemelen zal tot de reeds voorafgegane gelukzaligheid staan als de oceaan tot een rivier. Voor Pythagoras bestond de goddelijke bekroning van de mens niet in het verzinken in het onbewuste, maar in de scheppende werkdadigheid van het verhevenste Bewustzijn. De ziel, zuiver geest geworden, verliest haar persoonlijkheid niet. Zij voert deze tot verdere volmaaktheid en verenigt haar grondvorm in God. Zij is zich bewust van haar vroegere bestaansvormen, die haar als zoveel trappen schijnen, waardoor zij het hoogtepunt bereikt, vanwaar zij het heelal omvat en doordringt. In deze gesteldheid is de mens niet langer mens, zoals Pythagoras zei, maar half-god, want zijn hele wezen weerkaatst het onuitsprekelijke licht waarmee God de oneindigheid vult. Voor hem is Kennis Macht, Liefhebben Scheppen, Bestaan uitstralen van Waarheid en Schoonheid.

Is hiermee het uiterste bereikt? De geestelijke Eeuwigheid heeft andere grenzen dan de zonnetijd, maar bezit ook zijn rustpunten, normen en tijdkringen. Maar deze gaan het menselijk bevattingsvermogen te boven. De wet der trapsgewijs toenemende overeenkomsten in de opklimmende rijken van de natuur stelt ons echter in staat te verklaren, dat de geest die deze verheven toestand bereikt heeft, niet meer kan terugvallen en dat, hoewel de zichtbare werelden veranderen en voorbijgaan, de onzichtbare wereld, die zijn reden van bestaan, zijn oorsprong en eindpunt is, en waarvan de goddelijke Psyché deel uitmaakt, onsterfelijk is.

Met deze stralende vergezichten besloot Pythagoras de geschiedenis van de goddelijke Psyché.

Uit "De Grote Ingewijden" van Eduard Schuré,
het 6e hoofdstuk "Pythagoras (de Delfische
geheimen)".

Ga rustig zitten in een ontspannende houding.
Benen gekruisd. Handen op de knieën of in elkaar gevouwen.

Besef dan de persoonlijkheid:
allereerst het stoffelijk-etherisch lichaam
dan het emotionele lichaam
daarna het mentale lichaam
Tracht op het mentale gebied te blijven, de gedachten af te wenden van de lagere delen en omhoog te richten naar de ziel, waarna men de zaadgedachte voor de meditatie kiest.

Mediteer gedurende 5 minuten over deze zaadgedachte.

Eindig met de mantram:

"Moge de Goddelijke energie mij inspireren
en het Licht der Ziel mij leiding geven".

AUM
AUM
AUM

LE MU RIA

Uitgave van het meditatiecentrum
"De Kosmos"
Prins Hendrikkade 142, Amsterdam,
telefoon (020)-67477 en 230686
Abonnementsprijzen (bij vooruitbetaling):
per jaar f 10.- (12 nrs.) of f 1.-
per nummer.
Betalingen:
Gem. Giro Amsterdam L 13822 t.n.v. Lemuria
(postgironummer gem. giro: 13500) of op de Alg. Bank
Nederland t.g.v. rek. 545317274 t.n.v. Lemuria -
Amsterdam.